

Hallowind: Europsko prvenstvo u freestyleu u Premanturi

Normen Guenzlein

Premantura

Tine Slabe

E Općepoznato je da je u Hrvatskoj jako teško bilo što organizirati. A ako među prisutnima nisu trećerazredna pjevačica ili neka od aktualnih missica, dobiti sponzore ili press gotovo je nemoguće.

Ipak, Boris Ivančić i njegov neumorni team još jednom su uspjeli. Tradicionalna windsurferska regata "Hallowind"

u istarskoj je Premanturi za Noć vještica okupila malo veće face - one koje smo inače mogli gledati samo na MTV sports ili Extreme programima poput legendarnog Chrisa Sammera, Alexa Humpela, Kevina Mevissena. Ma, bila je cijela windsurferska elita! Gotovo da čovjek ne povjeruje da je u Hrvatskoj - no, od prošle je godine, naime, ovo windsurfersko natjecanje dio European Freestyle

Pro Toura. Nakon 12 evenata po cijeloj EU (Francuska, Španjolska, Belgija, Austrija, Njemačka, Italija, Grčka) s ukupnim nagradnim fondom od 150 tisuća eura završnica europske turneje održava se ni manje ni više nego u - Hrvatskoj.

Gospodin Vjetar učinio je svoje: prvi dan uspješno su održana natjecanja u Formuli, Slalomu i

Single Elimination u Freestyleu. Lokalni pulski bendovi navečer su nas u ogromnom, za tu priliku postavljenom šatoru, podsjetili da Punk is not dead, no kako drugi dan nije bilo vjetra surferi su odmarali i oporavljali se od dosta zahtjevnog za slušanje - punka. Sve je teklo po planu jer je subota i onako bila predviđena za natjecanja u mountain bikingu i free climbingu na umjetnoj stijeni.

U subotu navečer hladno se Pivo pilo, ali i slušalo: koncert je oduševio sve prisutne. Stranci nisu kužili tekstove, ali su rekli da je grupa skroz COOL.

E, nedjelja je već bila napeta za sve. Tad se, naime, moralo odlučiti tko će postati europski prvak u Freestyleu, a to zaista nije mala stvar. Kad je zapičilo jugo od 30 čvorova (da, da, jedva smo

Nina Sossi, Normen Guenzlein, Kevin Mevissen: Tradicionalno zalijevanje pivom nakon dodjele nagrada na kraju sezone iznenadilo je samo - mene. Al kažu da pivo kosu čuva... Procijenite sami.

stajali na obali, mi promatračii!), preplanuli svi odreda plavokosi anđeli pretvorili su se u prave vragove. U tom trenutku još vodeći u ukupnom poretku Nijemac Normen Guenzlein (186 - JP/NP) pokazao nam je kako se to zapravo radi, no izgleda da (ipak) Italians do it better: Matteo Guazzoni (711 - RRD) titulu European Freestyle Championa oteo mu je - pred nosom i to samo

Nakon utrivanja u **Dual Slalomu**, organizatori su me nabrzaka ufurali u žiri za The Best Move: nas je sudaca bilo čak 8 i nije nam bilo nimalo lako odlučiti koji će bajkeri ići dalje te konačno koji će pobijediti.

Kevin Mevisson

Free Style je izmislio Austrijanac **Alex Humpel** (lijevo na slici s Mirellom Fuček, jednom od vjernih gledateljica) prije 10-tak godina na talijanskom jezeru Garda. "Iako nas je bilo tek nekoliko, skakanje i izvođenje ekshibicija na manjim i većim valovima postalo je dio svjetskih natjecanja u windsurfingu". Voditelj austrijske reprezentacije i sam je vrlo uspješan na PWA i efpt listama. Nakon Hallowinda, malo će do Havaja, a onda se u Tiroli jer je i strasveni snowboarder...

Matteo Guazzoni

zbog više sakupljenih bodova tijekom cijele turneje. Nizozemac Kevin Mevisson (79-JP/NP) u finalu je, kao i prošle godine, pobijedio legendarnog Austrijanca Chrisa Sammera (291 - F2/Arrows).

Iako je Premantura u ovo doba godine gotovo mrtva (radi samo jedan kafić i da nam u šatoru nisu pekli čevape umrli bismo od gladi), ove je godine

zabilježen apsolutno najveći broj Freestylera. Čak njih 56. Šačica Purgera i Dalmatinaca natjecala se u Formuli - do bove i nazad pa ko prvi, a Freestyle eliti hrabro su se suprotstavili samo Marko Simić (PU) i Mladen Belamarić (ŠI). Završna večer bila je opet u znaku piva: nakon što su dečki osim pozlaćenih tanjura i pehara međusobno podijelili i kuverte s parama uslijedilo je tradicionalno

zalijevanje pivušom i masovni odlazak u disko u Medulin... Sve u svemu, koga nije bilo - magarac, nek zna za sljedeću godinu!

tekst | **Nina Sossi**
foto | **Chris Singer,**
Boris Agatić, Carina Gaber
komentiraj | redakcija@energized.hr

Christian Sammer

Nacionalnost: Austrijanac
Godina: 24
Broj jedra: AUT 291
Omiljeno mjesto za windsurf: Sao Vicente - dio otočja Cabo Verde
Omiljeni pokret: "Shaka"
Godišnje surfa prosječno: 180 dana
Sponzori: F2, Arrows, Olympus, Zembra;
Planovi za budućnost: European Freestyle Champion

Legenda Premanture, Austrijanac Chris Sammer svoje je prve korake na dasci za jedrenje izveo upravo tamo. S roditeljima je još kao mali redovito ljetovao u Medulinu i u taj se prekrasan sport zaljubio s pet godina. Ozbiljnije je počeo surfati i natjecati se s 18 godina i ubrzo zatim bio čak 12. i 13. na PWA ljestvici. Studira FFK i živi u Beču, a prošle je godine otvorio windsurfing školu na Kreti. Bez obzira gdje se nalazi i u kakvoj je formi uvijek dođe na Hallowind, dobre je volje i spreman za lude tulume, natjecanja i razgovore s novinarima.

foto | Carina Gaber | redakcija@energized.hr

Windsurfing nije nimalo jeftin sport. Odakle novci za opremu, putovanja, natjecanja? Kako si došao do prvih sponzora?

Početak nije bio lak. Trošio sam uglavnom ušteđevinu i džeparac, a pomagali su mi i roditelji na čemu sam im neizmerno zahvalan. Stvarno su super. Opremu koju bih kupio prodao bih na kraju sezone po gotovo istoj cijeni. Na prvom velikom natjecanju (PWA u Austriji 2000.) bio sam 12. i novac od nagrade bio je dovoljan za sljedeće natjecanje. Uglavnom sam trenirao na Neusiedlersee, pokraj Beča, pa nisam trošio na putovanja. No, s druge strane, za treniranje nije baš najbolje jer je vjetar nepredvidljiv i ponekad preslab. Ljeti sam radio u raznim windsurfing školama i tako našao prve sponzore. Dečki iz F2 i Arrowsa vidjeli su me kako surfam na Rodosu i ponudili mi prvi ugovor. Svake godine bio sam sve bolji i dobivao sve više sponzora.

Koliko dasaka i jedara, otprilike, ima profesionalni windsurfer?

Ovisi o broju disciplina u kojima se natječeš. Imam tri freestyle daske, dvije za supercross i dva waveboarda. Uz to uvijek nosim oko osam različitih jedara i tri buma za svako natjecanje, ovisno o spotu. Na primjer, na Gran Canariu nosim samo male daske jer je vjetar uvijek jak. Ali u Hrvatsku uvijek nosim sve - tamo se s uvjetima nikad ne zna.

Trema i strah sastavni su dio svakoga profesionalnog sporta. Kako se s tim nosiš?

Hm, iako se natječem već četiri godine još uvijek sam grozno nervozan. Nakon prva 2-3 lika nervoza nestaje, pogotovo ako sam ih izveo jako dobro jer tad znam da će taj "Heat" (nastup) odlično završiti. No, ako padnem u početku, pritisak je sve veći i trema još gora. Definitivno moram na tome poraditi.

Kako biraš koji ćeš pokret izvesti?

Određeni pokret svatko izvodi na svoj način. Neki surferi likove izvode elegantno, drugi pak agresivnije. Ponekad i jednostavan lik izgleda grozno teško, a ponekad kroz bezveze. Ja volim kratke i čiste pokrete. U glavi uvijek imam plan što ću i kada izvesti u pojedinom "Heat", no konačnu odluku ipak donosim u datom trenutku, netom prije izvedbe. Uvijek moraš imati u vidu i različite uvjete - veličinu valova, jačinu vjetra, protivnikovu izvedbu.

Kakav je osjećaj gledati druge natjecatelje tijekom "Double Eliminationa" dok čekaš svoj red?

Super je gledati druge dok se nadmeću u "Double Eliminationu", jer što kasnije nastupaš, znači da si dan ranije, u pojedinačnoj eliminaciji, bio bolji. Gledaš tko će ispasti, tko je u kakvoj formi tog dana, kakvi su uvjeti... Možeš se

i bolje pripremiti. U Premanturi je bilo super: u pojedinačnoj eliminaciji bio sam 2. i plasirao se odmah u pretposljednji "Heat" gdje sam "dočeka" Nijemca Normena Guenzleina. Bilo je jako napeto jer su se on i Talijan Matteo Guazzoni borili za naslov prvaka Europe. Kako sam eliminirao Normena, morao sam se zadovoljiti drugim mjestom u ukupnom poretku jer je Matteo tijekom sezone skupio više bodova. U finalu sam izgubio od Nizozemca Kevina Mevissona, ali jako sam zadovoljan svojim plasmanom jer je ovo bilo moje prvo natjecanje nakon kraće pauze.

Kako treniraš pojedine likove? Ponavljaš li ih do iznemoglosti, ili ih izvodiš po nekoliko u serijama?

Određeni lik najprije gledam na videu u "slow motionu" nekoliko puta. Zatim razmišljam o redosljedu pokreta i odmah idem na vodu. Izvodim uglavnom jedan pokret ponovno i ponovno sve dok ne budem blizu željene kvalitete. To obično traje satima. Super je osjećaj kad naučiš neki novi lik ili ga dobro izvedeš nakon nekog vremena.

Windsurfing je uglavnom stvar tehnike - ipak, koliko je važna dodatna fizička priprema?

Sve je stvar tehnike i talenta. No, za natjecanje je važna i fizička spremnost i izdržljivost. Idem u teretanu tri puta tjedno i ponekad

igram košarku, nogomet i tenis. Sve za dobru formu! Mrzim jogging! To je najdosadnija stvar na svijetu!

Kako stoji stvar s povredama kod windsurfinga?

Samo sam nekoliko puta iščao zglob, nisam nikad ništa slomio. Najveći rizik su tumuli poslije natjecanja - ozbiljna opasnost oštećenja mozga... (smijeh)

Hladnoća i vjetar gotovo su neizbježni kod windsurfinga. Jesi li se s vremenom navikao...?

U jesen je uvijek hladno i vjetrovito u Austriji i Hrvatskoj. Iskreno, ove godine počelo me smetati hladno surfersko vrijeme prvi put u životu. Prošle godine surfali smo na jezeru kraj Beča kad su bila 3 stupnja i padao je snijeg! To mi se više ne da. Sad surfam samo kad ne moram imati surferske čizmice. U Hrvatskoj je super jer se tako može uvijek - zato dolazim ponovno ove zime trenirati. Ali, definitivno je najljepše surfati bez odijela, samo u surferskim kratkim hlačama!!!!

Kako ćeš se i gdje pripremati za sljedeću sezonu?

Ove godine moram puno učiti za faks. Sranje. Ali moram ga uskoro završiti - već mi je lagano dosta razvlačenja. Trenirat ću u Hrvatskoj do veljače. A onda idem negdje gdje je toplo...

Nina Sossi
komentiraj | redakcija@energized.hr